

Dnia 21.08.2018r. oddalono apelację (k.730)

Sygn. akt III Nsm 200/15

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2017r.

Sąd Rejonowy w Legionowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Hańczyc-Górska

Protokolant: Marta Nowakowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 czerwca 2017 roku

sprawy z wniosku A. S.

z udziałem W. S. (1)

o zmianę wyroku rozwodowego w przedmiocie wykonywania władzy rodzicielskiej

oraz z wniosku W. S. (1)

z udziałem A. S.

o zmianę wyroku rozwodowego w przedmiocie wykonywania władzy rodzicielskiej

oraz z urzędu

z udziałem A. S. i W. S. (1), Prokuratora Rejonowego w Legionowie

o zmianę wyroku rozwodowego w przedmiocie wykonywania władzy rodzicielskiej

postanawia:

- zmienić pkt 2 wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 4 listopada 2013 roku wydanego w sprawie o sygnaturze akt I 2 C 71/13 w ten sposób, że ograniczyć A. S. władzę rodzicielską nad małoletnimi dziećmi L. S. urodzoną dnia (...) w W. oraz W. S. (2) urodzonym dnia (...) w W. poprzez ustanowienie nadzoru kuratora sądowego, którego zobowiązać do składania sprawozdań raz na trzy miesiące, zaś W. S. (1) ograniczyć władzę rodzicielską nad wyżej wymienionymi małoletnimi dziećmi do współdecydowania o organizacji ich wypoczynku ustalając miejsce pobytu dzieci w każdorazowym miejscu zamieszkania matki;
- w pozostałej części oddalić wniosek A. S.;
- oddalić wniosek W. S. (1);
- zasądzić od W. S. (1) na rzecz A. S. kwotę 217 zł (słownie: dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania;
- zasądzić od W. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa – kasy Sądu Rejonowego w Legionowie kwotę 3 343,77 zł (słownie: trzy tysiące trzysta czterdzieści trzy złote i siedemdziesiąt siedem groszy) tytułem zwrotu wydatków tymczasowo poniesionych z sum Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 23 kwietnia 2015 roku A. S. złożyła wniosek o zmianę wyroku rozwodowego Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 4 listopada 2013 roku sygnatura akt I 2 C 71/13 w przedmiocie wykonywania władzy rodzicielskiej poprzez pozbawienie W. S. (1) władzy rodzicielskiej nad małoletnimi L. S. urodzoną dnia (...) w W. i W. S. (2) urodzonym dnia (...) w W.. W uzasadnieniu wskazała, iż w punkcie IV wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 4 listopada 2013 roku Sąd ten ustalił kontakty ojca W. S. (1) z małoletnimi dziećmi, jednak ojciec dzieci nie respektuje orzeczenia Sądu i wykonuje je w terminach i w sposób przez siebie narzucony. Kontakty dzieci z ojcem odbywają się nieregularnie, ojciec spotyka się z nimi sporadycznie. W dniu 28 marca 2015 roku odebrał dzieci na kontakt, jednak o godzinie 22.40 dnia następnego matka odebrała z W. córkę L. S., która pozostawała bez opieki. Natomiast W. S. (1) przebywał z synem, jak twierdził początkowo, na koncercie. Później zaś telefonicznie poinformował matkę małoletnich, iż jest z synem w B. i teraz będzie on z nim zamieszkiwał. Zdaniem wnioskodawczyni uczestnik interesuje się wyłącznie małoletnim synem W. S. (2) z uwagi na jego talent. Uczestnik nie interesuje się losem dzieci, a jedynie synem. Nie płaci na dzieci zasądzonych alimentów. Podważa autorytet matki oraz nauczycieli muzyki W. S. (2). (k. 1 – 3 akt) Wnioskodawczyni w toku postępowania oraz na rozprawie w dniu 14 czerwca 2017 roku konsekwentnie popierała swój wniosek oraz wносиła o oddalenie wniosku uczestnika, a nadto wносиła o ograniczenie jej władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi poprzez ustanowienie nadzoru kuratora sądowego.(k. 627 akt)

Następnie w dniu 8 maja 2015 roku W. S. (1) złożył do tutejszego Sądu pismo zwane „pozew”, potraktowane jako wniosek, w którym także wniósł w istocie o zmianę powyżej opisanego wyroku o rozwód poprzez pozbawienie A. S. władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi L. S. urodzoną dnia (...) oraz W. S. (2) urodzonym dnia (...) i przekazanie dzieci pod opiekę ojca. Sprawa ta została zarejestrowana pod sygnaturą akt III Nsm 227/15. W uzasadnieniu wskazał, iż A. S. w sposób skandaliczny zaniedbuje obowiązek dbania o dzieci w sensie fizycznego, psychicznego i intelektualnego rozwoju. Zdaniem wnioskodawcy uczestniczka szykanuje, molestuje psychicznie małoletnie dzieci, bije je i poniża. A. S. jest niezrównoważona psychicznie po przebytej ciężkiej chorobie alkoholowej. Matka wraz z dziećmi zamieszkuje w jednym pokoju. Zaniedbała wzrok syna. Pracuje jako kelnerka i dzieci pozostają w tym czasie bez opieki. Ogranicza kontakty ojca z dziećmi. Małoletni W. S. (2) jest utalentowany muzycznie. (k. 1 – 3 akt o sygnaturze III Nsm 227/15) Postanowieniem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 11 czerwca 2015 roku Sąd zarządził połączenie do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawę o sygnaturze akt III Nsm 227/15 i I. N. 200/15 i połączone sprawy prowadzić pod sygnaturą akt III Nsm 200/15, a sprawę o sygnaturze akt III Nsm 227/15 zakreślić jako załatwioną w inny sposób. (k. 46 akt III Nsm 227/15) W. S. (1) w toku całego postępowania popierał swój wniosek i wносиł o oddalenie wniosku A. S..

W dniu 19 maja 2015 roku Prokurator Prokuratury Rejonowej w Legionowie nadesłał do tutejszego Wydziału pismo, w którym podał, iż w tej prokuraturze prowadzone jest postępowanie przygotowawcze o czyny z art. 211 kk i 209 § k.k., a z materiału zgromadzonego w sprawie wynika, iż władza rodzicielska nad małoletnimi dziećmi L. S. urodzonym dnia (...) oraz W. S. (2) urodzonym dnia (...) może być niewłaściwie wykonywana przez ich ojca W. S. (1). Prokurator wniósł o pilne przeprowadzenie postępowania w tym zakresie. Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą akt III Nsm 242/15. Postanowieniem z dnia 26 maja 2015 roku Sąd Rejonowy w Legionowie wszczął z urzędu postępowanie z udziałem W. S. (1) i A. S. o zmianę wyroku rozwodowego w przedmiocie wykonywania władzy rodzicielskiej i sposobie jej wykonywania. (k. 33 akt sprawy o sygnaturze III Nsm 242/17) Także i ta sprawa z mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 11 czerwca 2015 roku została połączona do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą o sygnaturze akt III Nsm 200/15, zaś Sąd zarządził, aby sprawa o sygnaturze akt III Nsm 242/15 została zakreślona jako załatwiona w inny sposób. (k. 34 akt sprawy o sygnaturze III Nsm 242/15)

Prokurator wniósł o pozbawienie W. S. (1) władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi i utrzymanie ograniczenia władzy rodzicielskiej wnioskodawczyni. (k. 627 akt.)

Na podstawie całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia L. S. urodzona dnia (...) oraz małoletni W. S. (2) urodzony dnia (...) pochodzą ze związku małżeńskiego A. L. i W. S. (1) zawartego dnia 8 grudnia 2001 roku przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego (...) W., a rozwiązanego przez rozwód prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 13 listopada 2013 roku wydanym w

sprawie o sygnaturze akt I 2C 71/13 bez orzekania o winie. W punkcie 2 tego wyroku Sąd Okręgowy w Koszalinie ograniczył A. S. władzę rodzicielską nad małoletnimi dziećmi L. S. urodzoną dnia (...) i W. S. (2) urodzonym dnia (...) przez poddanie tej władzy nadzorowi kuratora, a W. S. (1) ograniczył tę władzę do współdecydowania o wyborze szkoły, zawodu i organizacji wypoczynku ustalając miejsce pobytu dzieci przy matce. Ponadto w punktach od 4 do 7 uregulował sposób kontaktów W. S. (1) w ten sposób, iż ustalił, że spotykał się będzie w nimi w miejscu zamieszkania matki w każdy drugi i czwarty weekend miesiąca od soboty godz. 10.00 do niedzieli godz. 17.00. Zobowiązał uczestnika do terminowego i punktualnego odbioru i przywożenia dzieci, a wnioskodawczynię niniejszego postępowania do przygotowania dzieci w celu realizacji pkt 4 i nie przeszkadzania kontaktom powoda z dziećmi. Ponadto zobowiązał strony do wzajemnego, wcześniejszego informowania o przeszkodach uniemożliwiających realizację pkt 4. (dowód: k. 282 akt Sądu Okręgowego w Koszalinie o sygnaturze I 2C 71/13)

Prawomocnym postanowieniem z dnia 28 października 2015 roku Sąd Rejonowy w Legionowie w sprawie o sygnaturze akt III Nsm 199/15 zmienił punkt 4,5 i 6 wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 4 listopada 2013 roku sygn. akt I 2C 71/13 w ten sposób, że ustalił sposób kontaktowania się ojca W. S. (1) z dziećmi L. S. i W. S. (2) w każdą czwartą niedzielę miesiąca w miejscu zamieszkania matki A. S. i w jej obecności w godzinach od 14.00 do 17.00. (dowód: k. 67 akt tutejszego Sądu o sygnaturze III Nsm 199/15)

Małoletni L. S. i W. S. (2) zamieszkują wraz z matką w S. w mieszkaniu składającym się z jednego pokoju, kuchni, przedpokoju i łazienki. Każde z małoletnich ma zapewnione oddzielne, samodzielne łóżka. Dzieci mają też miejsce do odrabiania lekcji. Mieszkanie jest wyposażone w niezbędne sprzęty AGD oraz meble. (dowód: sprawozdanie z wywiadu środowiskowego k. 72 – 73) W chwili zamknięcia rozprawy w sprawie małoletnia L. S. po raz drugi uczęszczała do pierwszej klasy Gimnazjum w S., natomiast małoletni W. S. (2) uczęszczał do piątej klasy Szkoły Podstawowej w S.. Małoletni W. S. (2) do czasu orzeczenia rozwodu przez Sąd Okręgowy w Koszalinie w sprawie o sygnaturze akt I 2C 71/13 zamieszkiwał z ojcem i pozostawał na jego utrzymaniu. W tym czasie nie otrzymał promocji do klasy trzeciej publicznej Szkoły Podstawowej w K. z powodu niskiej frekwencji. (dowód: kopia świadectwa k. 81, kopia pisma Dyrektora Zespołu Szkół numer 13 w K. k. 258) Uczęszczał wówczas także do Zespołu Państwowych Szkół (...) w K., jednakże jego edukacja muzyczna nie przebiegała prawidłowo, ponieważ Dyrektor tegoż Zespołu wystosował pismo do Rzecznika Praw Dziecka zawierające zastrzeżenia do sposobu sprawowania opieki przez W. S. (1) nad synem. Małoletni miał niedostateczną frekwencję w szkoleniu muzycznej, był niewłaściwie przygotowany do zajęć, nie czynił właściwych postępów w nauce w przedmiotach ogólnokształcących. Zgłoszono też, iż małoletni był zaniedbany od strony higienicznej. Ponadto W. S. (1) ingerował na lekcjach nauczyciela przedmiotu głównego. Małoletni często uczestniczył w różnorodnych koncertach pozaszkolnych i przez to był zmęczony. (dowód: kopia Pisma k. 86 - 88) Ponadto W. S. (1) organizował koncerty dla syna w ośrodkach wypoczynkowych, kościołach, na Promenadzie w G., ulicach, a także w Szwecji podczas których zbierał pieniądze. Małoletni otrzymał środki na zakup instrumentu i został mu zakupiony fortepian, który ojciec zatrzymał w miejscu swojego zamieszkania, obecnie w B.. W. S. (1) uznał, że żaden nauczyciel na terenie Polski nie jest w stanie prawidłowo kształtować talent małoletniego W.. Poszukiwał nauczycieli dla syna na terenie Niemiec czy Anglii, a nadto uznał, że nauka syna może być prowadzona jedynie pod jego, jako muzyka, kierunkiem. Zamierzał zapisać syna na (...) Muzyczny w B., czy też do szkoły muzycznej w L.. Małoletni w tym czasie nie miał czasu na spotkania z rówieśnikami.

Po zamieszkaniu z matką małoletni W. S. (2) uczęszczał do klasy (...) Publicznej Szkoły Muzycznej I stopnia im. O. K. w W. w klasie fortepianu i otrzymał promocję do klasy IV. W tym czasie otrzymał też wyróżnienie na XVII Regionalnym Konkursie Fortepianowym im. J.S. B.. Małoletni zamieszkując w S. dojeżdżał do szkoły muzycznej do W., na co poświęcał znaczną część czasu. Nie miał własnego fortepianu i ćwiczył na instrumencie znajdującym się w Ośrodku (...) w S.. Nie ukończył czwartej klasy szkoły muzycznej i przestał do niej uczęszczać. Nie chce też chodzić na lekcje gry na pianinie na terenie S.. Uczęszcza do Szkoły Podstawowej w S.. Jest członkiem harcerstwa i chętnie uczestniczy w tych zajęciach. Chodzi też na zajęcia do (...), gdzie ćwiczy, ćwiczy też na lekcjach WF, jednak pomimo tego ma nadwagę. W. S. (2) nosi okulary korekcyjne i w tym roku miał operację jednego oka w K., wada w tym oku została zniwelowana.

Matka małoletnich A. S. obecnie ma 44 lata, posiada wykształcenie średnie ekonomiczne. Wcześniej podejmowała prace dorywcze, a od dnia 5 czerwca 2017 roku pracuje na podstawie umowy o pracę na czas określony na stanowisku pomocy kuchennej w „JW. (...)” S. A. z siedzibą w Z. z wynagrodzeniem miesięcznym brutto w kwocie 2 250 złotych miesięcznie. (dowód: kopia umowy o pracę k. 622) Poza tym wynagrodzeniem otrzymuje także tzw. „serwisy” za wesela i przyjęcia komunijne. Rodzaj pracy umożliwia wnioskodawczyni ustalanie godzin jej wykonywania z uwzględnieniem konieczności na przykład dowożenia syna do szkoły muzycznej czy też załatwienia innych formalności. Ponadto wnioskodawczyni otrzymuje z funduszu alimentacyjnego alimenty w kwocie po 500 złotych miesięcznie na jedno dziecko, a nadto świadczenie 500+ na dwoje dzieci. (dowód: kopia Decyzji k. 49) Zamieszkuje wraz z dziećmi w jednopokojowym mieszkaniu swojego szwagra. Poności koszty jego utrzymania. Spłaca kredyt zaciągnięty w czasie trwania małżeństwa z uczestnikiem, jednak pomimo to jej mieszkanie położone w W. zostało zlicytowane. Obecnie A. S. ubiega się o mieszkanie socjalne w W.. A. S. nie podejmuje razem z W. S. (1) decyzji dotyczących kształcenia dzieci czy też ich leczenia, ponieważ nie widuje się z ojcem dzieci. Sporadycznie ma z nim kontakt telefoniczny. Rodzice małoletnich mają odmienne wizje kształcenia dzieci i sposobu ich wychowania. W S. zamieszkuje siostra A. S. z rodziną, która wspomaga ją w opiece nad dziećmi.

Uczestnik W. S. (1) ma obecnie 56 lat, posiada wyższe wykształcenie muzyczne. Z wykształcenia jej wiolonczelistą, jednak z uwagi na przebyte operacje dłoni nie może już koncertować. Aktualnie zamieszkuje w B., gdzie prowadzi działalność gospodarczą, wykonuje ogrody, place zabaw. Jak podał, uzyskuje z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie około 1500 euro miesięcznie. Poności stałe wydatki takiej jak 450 euro tytułem opłaty za nieruchomości, na której znajduje się dom, który remontuje oraz 52 euro tytułem opłaty za energię elektryczną. (dowód: dokumenty z Sądu Rejonowego w S. wraz z tłumaczeniem k. 541 – 549, k. 571 – 579) Jest też przedstawicielem firmy z Z. na całą Europę w języku niemieckim i z tego tytułu osiąga dochody w kwocie około 200 euro miesięcznie oraz telefon komórkowy. Przyjeżdża do Polski raz w miesiącu, czasami co dwa tygodnie. W. S. (1) kontaktował się z dziećmi nieregularnie, niezgodnie z wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie, a od czasu zmiany sposobu kontaktów ojca z dziećmi postanowieniem Sądu Rejonowego w Legionowie dnia 28 października 2015 roku, nie odbywał kontaktów z dziećmi także w sposób tam określony. Ma kontakt telefoniczny z dziećmi, głównie z synem, jednak podczas tych rozmów nie mobilizuje go do nauki. Zapewnia syna, że jak ten z nim zamieszka, będzie mógł grać na swoim fortepianie, który przetrzymuje w swoim miejscu zamieszkania. Natomiast z córką ma rzadszy kontakt telefoniczny, nie interesuje się nią w sposób wystarczający, córka chce mieć z nim kontakt. Widuje ją podczas jej wizyt u dziadka ojczystego w W., gdy tam przebywa. (dowód: kopia zeszytu z datami kontaktów k. 50 – 51) W. S. (1) sam przyznał, że syn nie chce się uczyć gdy zamieszkuje z matką. Opuszcza lekcje, zaniedbał szkołę muzyczną, jednak on nie mobilizuje syna, aby chodził do szkoły. Ojciec małoletnich chce, aby dzieci zamieszkały z nim. Jak podał, jeśliby dzieci z nim zamieszkały, syn będzie się kształcił w zakresie gry na pianinie, zaś córka będzie grała na harfie. Matka małoletnich nie ma wykształcenia muzycznego i nie może w sposób prawidłowy zadbać o wykształcenie muzyczne syna. Od czasu ustalenia alimentów od W. S. (1) na rzecz małoletnich dzieci wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 4 listopada 2013 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt I 2C 71/13 w sprawie o rozwód w kwocie po 500 złotych miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich dzieci, nie łoży na ich utrzymanie. (dowód: k. 282 akt Sądu Okręgowego w Koszalinie o sygnaturze I 2C 71/13)

W czasie kontaktu, który odbywał się w dniu 28 marca 2015 roku w W. w miejscu zamieszkania dziadka ojczystego małoletnich, W. S. (1) pozostawił córkę L. pod opieką dziadka – swojego ojca, a sam odjechał z synem W. w nieznanym kierunku. Małoletnia L. S. zadzwoniła do matki informując ją, iż pozostaje pod opieką dziadka, który spożywa alkohol z nieznaną jej kobietą. Matka małoletniej osobiście zabrała córkę z W., gdzie miała miejsce interwencja Policji. W. S. (1) nie odwiózł syna do miejsca zamieszkania jego matki, którą poinformował, że przebywa z synem w B. i syn z nim zamieszka na stałe. W dniu 29 marca 2015 roku A. S. złożyła w Komisariacie Policji w S. zawiadomienie o zaginięciu małoletniego W. S. (2). (dowód: kopia potwierdzenia przyjęcia zawiadomienia o zaginięciu k. 442) W dniu 17 kwietnia 2015 roku w Ś. W. S. (1) jadąc wraz z synem został zatrzymany do kontroli z uwagi na przekroczenie prędkości. Policjanci odebrali wówczas małoletniego W. S. (2), który został odwieziony do Domu Dziecka w Ś., skąd o godzinie 3.00 następnego dnia został odebrany przez matkę. (kopia notatki urzędowej k. 444, pismo k. 310) Prokurator

skierował do tutejszego Sądu akt oskarżenia przeciwko W. S. (1) o czyny z art. 211 kk i 209 § 1 k.k., a sprawa ta toczy się przed tutejszym Sądem pod sygnaturą akt II K 460/16. (dowód: 181 – 182).

W dniu 12 sierpnia 2015 roku W. S. (1) zabrał syna W. S. (2), przebywającego od dnia 1 sierpnia 2015 roku na koloniach w miejscowości J. i matka straciła z nim kontakt telefoniczny. Ojciec odwiózł następnie syna na kolonie do J.. A. S. w dniu 13 sierpnia 2015 roku zgłosiła do Komisariatu Policji w S. zaginięcie małoletniego W. S. (2). (dowód: pismo KP w S. k. 59 - 60)

Ponadto W. S. (1) złożył do Prokuratury zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przez A. S. polegającego na psychicznym i fizycznym znęcaniu się nad W. S. (2) i L. S. oraz narażenia małoletnich na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, na której ciąży obowiązek opieki nad małoletnimi. Postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2014 roku postępowanie prowadzone w tej sprawie zostało umorzono z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie ich popełnienia. (dowód: k. 3, 11 akt tutejszego Sądu o sygnaturze III Nsm 242/15)

Ze sprawozdań z wywiadów środowiskowych sporządzonych przez zawodowego kuratora sądowego w miejscu zamieszkania małoletnich wraz z matką wynika, że A. S. wraz z małoletnią L. S. oraz małoletnim W. S. (2) zamieszkuje w wynajmowanym w S. w kamienicy mieszkaniu składającym się z jednego dużego pokoju, kuchni, małego przedpokoju i łazienki. Mieszkanie to jest wyposażone w niezbędne sprzęty AGD oraz meble. W pokoju są trzy samodzielne łóżka, dzieci mają też miejsce od odrabiania lekcji. W mieszkaniu panuje ład i porządek, a dzieci mają wyznaczone przez matkę obowiązki domowe. Ojciec dzieci podczas okazjonalnych wizyt destabilizuje ich poczucie bezpieczeństwa. Jest ukierunkowany na kontakt z synem ignorując potrzeby małoletniej córki. W przeszłości dwukrotnie uprowadził małoletniego. W ocenie kuratora A. S. prawidłowo wykonuje władzę rodzicielską. W sytuacjach kryzysowych chętnie korzysta z pomocy instytucjonalnej. (...) działające na terenie S. nie zgłaszają uwag, co do funkcjonowania rodziny. Matka oraz małoletnie dzieci żyją w napięciu z uwagi na toczące się postępowania sądowe. Stan emocjonalny dzieci cały czas „podgrzewa” ojciec dzieci stosując wobec nich szantaż emocjonalny. Matka dzieci stara się zaspokoić potrzeby emocjonalne oraz bytowe swoich dzieci. (dowód: sprawozdania z wywiadu kuratora k. 72 – 73, k. 619)

Ponadto Sąd Rejonowy w drodze pomocy sądowej zlecił przeprowadzenie wywiadu w miejscu zamieszkania W. S. (1) w B.. Z wywiadu sporządzonego przez odpowiednie służby niemieckie wynika, iż uczestnik mieszka w wynajętym domku ogrodowym na obrzeżach B. w dzielnicy S.. Domek ma 56 m², ma po jednym pokoju dla każdego dziecka. Częściowo pokoje są już umeblowane, salon z kominkiem, kuchnia i łazienka, która nie ma do końca położonych płytek i muszą zostać jeszcze zamontowane umywalka i wanna. Ojciec pracuje, żeby wykończyć dom, a jego własna sypialnia ma być dobudowana do domku i wówczas będzie on miał 70 m². Zainstalował ogrzewanie w domku i jest bieżąca woda. Dom znajduje się na obrzeżach S., obok lasu i H.. W pobliżu jest dostęp do komunikacji miejskiej, dzieci mogłyby dojeżdżać do szkoły. (dowód: dokumenty z Sądu Rejonowego w S. wraz z tłumaczeniem k. 541 – 549, k. 571 – 579)

W toku postępowania Sąd Rejonowy dopuścił dowód z opinii Opiniodawczego Zespołu (...) Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie. Z opinii sporządzonej w sprawie wynika, iż małoletni są emocjonalnie związani ze swoimi rodzicami. Oboje tęsknią za ojcem, mają potrzebę większego jego udziału w ich życiu. Małoletni W. identyfikuje się z ojcem i jego postawami, pozostaje pod jego wpływem. L. w sposób dominujący jest emocjonalnie związana z matką, ze strony ojca ma poczucie odrzucenia, z uwagi na jego koncentrację na relacji z bratem. Matka małoletnich ma predyspozycje do sprawowania opieki nad małoletnimi. Stara się dostrzegać i rozumieć potrzeby małoletnich, zapewnić im stabilne warunki do prawidłowego rozwoju. Matka informuje dzieci o toczącym się postępowaniu, przez co włącza je w konflikt pomiędzy rodzicami, co może negatywnie wpływać na relacje małoletnich z obojgiem opiekunów. Ujawnia tendencje do ograniczenia kontaktów dzieci z drugim rodzicem. W tym zakresie postawa matki wobec dzieci jest nieprawidłowa. Natomiast predyspozycje ojca do sprawowania opieki nad małoletnimi są ograniczone. Jest osobą impulsywną, naciskającą, bezkrytyczną wobec własnych postaw. W działaniu koncentrującą się na własnych dążeniach, jednocześnie o małym wglądzie w możliwe potrzeby i uczucia innych. Ojciec ma trudności w dostrzeganiu i rozumieniu potrzeb dzieci, postrzega je przez pryzmat swych własnych oczekiwań.

Wymagań wobec dzieci nie dostosowuje do ich wieku i możliwości, obarcza je odpowiedzialnością za decyzje, które powinny podejmować osoby dorosłe, włącza w konflikt rodziców. Sprzyja kształtowaniu się nieprawidłowych relacji małoletnich z rodzicami, a także poprzez koncentrację na W. – między rodzeństwem. Oboje rodzice włączają dzieci w swój konflikt, przekazują oczekiwania bądź interpretacje dotyczące relacji małoletnich z drugim z opiekunów, co jest formą mniej lub bardziej zamierzonego wpływu rodziców na ich postawy. Ojciec małoletnich podejmuje ponadto działania, których skutkiem jest angażowanie dzieci w konflikt pomiędzy rodzicami, buntowania ich przeciwko matce, tworzenie koalicji przeciwko niej. W wyniku tego ojciec wpływa na postawy dzieci, zwłaszcza W., wobec matki, podważa jej autorytet i stosowane przez nią metody wychowawcze, co zakłócająco wpływa na proces wychowawczy i relacje chłopca z matką, zaburza stabilizację i poczucie bezpieczeństwa dzieci. (dowód: Opinia (...) Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie k. 93 – 108)

Sąd Rejonowy wysłuchał małoletnich L. S. oraz W. S. (2). Biegła psycholog sądowa, która była obecna podczas wysłuchania sporządziła opinie sądowo - psychologiczne, z których wynika, iż małoletnia L. S. jest osobą prawidłowo rozwiniętą fizycznie. Od dłuższego czasu żyje w trudnej psychologicznie, stresowej sytuacji, która jest skutkiem konfliktu pomiędzy rodzicami. Jest włączona w tę sytuację, co skutkuje przeżywaniem silnych, często negatywnych emocji oraz konfliktu lojalności wobec rodziców. W konflikcie tym opowiada się po stronie matki. Czuje się z nią silniej związana emocjonalnie niż z ojcem. Jednocześnie tęskni za ojcem, chciałaby mieć z nim systematyczny, bliski kontakt. W relacji z ojcem zachowuje się tak, jak oczekuje od niej matka, która jest przeciwna spotkaniom z ojcem, nie ma do niego zaufania m. in. w kwestii bezpieczeństwa dzieci, indukowania im niechęci do matki. Małoletnia nie ujawnia tendencji do konfabulacji czy instrumentalnego kłamstwa. (dowód: opinia sądowo – psychologiczna k. 224 - 225) Małoletni W. S. (2) łatwo nawiązał kontakt, pozostawał w dość dobrym, wyrównanym nastroju, adekwatnym do wypowiedzianych treści. Zdaniem biegłej analiza wypowiedzi małoletniego W. S. (2), jego zachowania i emocji wskazują, że opierają się one na jego autentycznych przeżyciach. W. osiągnął już taki poziom rozwoju emocjonalno – społecznego i intelektualnego, że może zauważyć i wyrazić swoje uczucia i potrzeby. W. jest związany emocjonalnie z obojgiem rodziców, uczuciowo jest bliżej ojca. Ojciec atrakcyjnie organizuje mu czas, umożliwia mu rozwijanie talentu, stwarza jak najlepsze warunki ku temu, buduje jego pozytywną samoocenę. W. S. (2) identyfikuje się z ojcem, przyjmuje jego postawy. Małoletni nie ujawnia tendencji do konfabulacji ani instrumentalnego kłamstwa. (dowód: Opinia sądowo – psychologiczna k. 222 – 223)

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie powołanych powyżej dowodów, a ponadto na podstawie zeznań świadków: M. N. k. 169 – verte – 170 – verte, W. R. k. 274 – verte – 275 – verte, B. D. k. 275 – verte – 276, A. D. k. 276 – 276 – verte, Z. M. k. 276 – verte – 277 – verte, B. Ł. k. 277 – verte – 278, J. L. k. 372 – verte – 373, S. S. k. 373 – 373 – verte oraz przesłuchania wnioskodawczynie A. S. k. 623 – verte – 624, W. S. (1) k. 625 – 627.

W ocenie Sądu Rejonowego zasługuje na uwzględnienie dowód z przesłuchania świadków wymienionych powyżej, bowiem zeznali oni zgodnie w istotnych momentach w sprawie. Wprawdzie świadek M. N. jest siostrą A. S., jednak jej zeznania korespondują z dowodem z przesłuchania wnioskodawczynie i uczestnika oraz pozostałymi dowodami przeprowadzonymi w sprawie. Ponadto M. N. jest osobą, która obecnie ma kontakt z małoletnimi dziećmi i ich matką, wspomaga ją w opiece nad dziećmi, a zatem przekazywane przez nią informacje są aktualne. Natomiast pozostali świadkowie przesłuchani w sprawie na wniosek W. S. (1) mieli kontakt z małoletnim W. S. (2), kiedy zamieszkiwał z ojcem, w większości nie znali matki dziecka ani jego siostry lub widzieli ją przelotnie. Zgodnie potwierdzili, iż małoletni W. S. (2) jest utalentowany muzycznie i silnie związany emocjonalnie z ojcem. Pozostając pod opieką ojca dużo ćwiczył grę na instrumencie, pięknie grał na fortepianie i często koncentrował, co jest okolicznością bezsporną. Jedynie świadek S. S. widział małoletniego w 2015 roku podczas jego trzytygodniowego pobytu z ojcem w B.. Także i on był zachwycony jego grą na fortepianie i zauważył jego bliskie więzi emocjonalne z ojcem. Okoliczności przedstawione przez tych świadków, w powiązaniu z pozostałymi dowodami przeprowadzonymi w sprawie nie budzą wątpliwości Sądu Rejonowego, a zatem, ich zeznania uznać należy za wiarygodne.

Zdaniem Sądu Rejonowego zasługuje na uwzględnienie także dowód z przesłuchania wnioskodawczynie A. S. oraz uczestnika W. S. (1). Ich zeznania korespondują ze sobą w istotnych momentach w sprawie i zostały potwierdzone pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie. Niewątpliwie byli małżonkowie, rodzice małoletnich pozostają

w wieloletnim konflikcie. W żaden sposób nie potrafią nawiązać prawidłowych relacji. Ich zeznania były niezwykle emocjonalne i nacechowane wzajemną niechęcią, choć zgodne w istotnych momentach w sprawie. Sąd Rejonowy odmówił wiarygodności twierdzeniom W. S. (1), iż do jego wyjazdu z synem do B. w dniu 28 marca 2015 roku doszło wskutek porozumienia z jego matką, bowiem A. S. temu zaprzeczyła, a nadto już następnego dnia złożyła zawiadomienie o zaginięciu syna. Nadto niewiarygodne jest twierdzenie W. S. (1), iż nie płaci alimentów na rzecz dzieci i nie zwraca synowi jego fortepianu, ponieważ ich matka przeznaczyłaby te środki i sprzedała fortepian na alkohol, bowiem żaden ze świadków przesłuchanych w sprawie ani inne dowody przeprowadzone w sprawie nie potwierdziły, aby A. S. obecnie spożywała alkohol.

Prawdziwość, autentyczność i rzetelność sporządzenia pozostałych dowodów nieosobowych nie była przedmiotem zarzutów uczestników postępowania, ani też nie wzbudziła wątpliwości sądu.

Ponadto zdaniem Sądu Rejonowego w pełni wiarygodny jest dowód z opinii specjalistów z Opiniodawczego Zespołu (...) Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie, bowiem opinia jest pełna, logiczna i przekonywująca. Została sporządzona w sposób profesjonalny, a specjaliści, którzy przeprowadzili badania są osobami obcymi dla małżonków S., a zatem nie mieli żadnego interesu, aby przedstawiać ich w niewłaściwym świetle. Nadto ani wnioskodawczyni ani uczestnik nie kwestionowali treści ani wiarygodności opinii.

Sąd Rejonowy uznał za wiarygodny dowód z opinii biegłej psycholog sądowej, bowiem sporządzone przez nią opinie nie wzbudziły żadnych wątpliwości Sądu. Opinie są pełne rzeczowe i wyczerpujące.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 106 k.r.o. jeżeli wymaga tego dobro dziecka, sąd opiekuńczy może zmienić orzeczenie o władzy rodzicielskiej i sposobie jej wykonywania zawarte w wyroku orzekającym rozwód, separację bądź unieważnienie małżeństwa, albo ustalającym pochodzenie dziecka.

W ocenie Sądu Rejonowego w rozpoznawanej sprawie z uwagi na dobro małoletnich L. S. oraz W. S. (2) zasadna jest zmiana orzeczenia o władzy rodzicielskiej i sposobie jej wykonywania zawarta w wyroku orzekającym rozwód. Rodzice małoletnich nie współpracują ze sobą w zakresie wyboru szkoły i zawodu. W. S. (1) ma własne wyobrażenie sposobu kształcenia syna W. S. (2) i nie dostrzega potrzeby kształcenia syna także w zakresie ogólnym, nie tylko w kierunku rozwijania jego talentu muzycznego.

A. S. w swoim wniosku domagała się pozbawienia W. S. (1) władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi L. S. oraz W. S. (2). Także W. S. (1) w swoim wniosku domagał się pozbawienia władzy rodzicielskiej A. S. nad małoletnimi dziećmi L. S. i W. S. (2).

W tym stanie rzeczy należy powołać treść art. 111 § 1 k.r.o., zgodnie z którym jeżeli władza rodzicielska nie może być wykonywana z powodu trwałej przeszkody albo jeżeli rodzice nadużywają władzy rodzicielskiej lub w sposób rażący zaniedbują swe obowiązki względem dziecka, sąd opiekuńczy pozbawi rodziców władzy rodzicielskiej. Pozbawienie władzy rodzicielskiej może być orzeczone także w stosunku do jednego z rodziców.

Powołany artykuł przewiduje trzy rodzaje przyczyn pozbawienia władzy rodzicielskiej: pierwsza – trwała przeszkoda w wykonywaniu władzy rodzicielskiej, druga – nadużywanie tej władzy i trzecia – rażące zaniedbywanie obowiązków względem dziecka. Pierwsza przyczyna może być niezawiniona, dwie następne muszą zawierać w sobie element winy rodziców.

Zdaniem Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie brak jest podstaw do pozbawienia W. S. (1) władzy rodzicielskiej. Jak wskazano powyżej żadna z przyczyn uzasadniających pozbawienia go władzy rodzicielskiej nie zachodzi. Nie ma bowiem trwałej przeszkody w wykonywaniu władzy rodzicielskiej. Wprawdzie W. S. (1) zamieszkuje poza granicami kraju, jednak często przebywa w Polsce, a w tym czasie sporadycznie kontaktuje się z dziećmi. Natomiast pozostałe przyczyny, które muszą być zawinione przez rodziców, w postaci nadużywania władzy rodzicielskiej lub rażącego

zaniedbywania obowiązków względem dzieci nie zachodzą. W. S. (1) wprawdzie nie płaci alimentów uzasadniając swoją decyzję prośbami dzieci, aby nie płacił alimentów, bowiem matka je przepije, jednak to nie jest przekonywujące zwłaszcza w sytuacji, gdy brak jest jakichkolwiek informacji, aby aktualnie A. S. spożywała alkohol. Uczestnik powołuje się na okoliczności, które miały miejsce w czasie, gdy rodzice byli małżeństwem. Ponadto W. S. (1) kontaktował się i kontaktuje ze swoimi dziećmi sporadycznie, nie ma wglądu w ich potrzeby i aktualną sytuację. Jednak kontakt ten jest zachowywany. Dzieci są silnie emocjonalnie związane z ojcem, chcą mieć kontakt z nim, co w ocenie Sądu Rejonowego ma istotne znaczenie w niniejszej sprawie i sprzeciwia się pozbawieniu W. S. (1) władzy rodzicielskiej nad dziećmi. Zatem nie można przyjąć, że okoliczności te mogą skutkować pozbawieniem go władzy rodzicielskiej.

W niniejszej sprawie bez wątplenia, z uwagi na powyżej opisane okoliczności, powstała konieczność zmiany sposobu uregulowania sytuacji opiekuńczo- wychowawczej małoletnich L. S. i W. S. (2). Zgodnie z treścią art. 109 § 1 k.r.o., jeżeli dobro dziecka jest zagrożone, sąd opiekuńczy wyda odpowiednie zarządzenia. Po myśli zaś § 2 pkt 3 tegoż artykułu, sąd opiekuńczy może w szczególności poddać wykonywanie władzy rodzicielskiej stałemu nadzorowi kuratora sądowego.

W doktrynie przyjmuje się, iż przesłankami zastosowania art. 109 k.r.o. są: zagrożenie dobra dziecka i nienależyte wykonywanie władzy rodzicielskiej. Przesłanki te występują łącznie w takim znaczeniu, że przesłanka nienależytego wykonywania władzy rodzicielskiej jest w pewnym stopniu kwalifikowana przez przesłankę zagrożenia dobra dziecka. Z kolei przez nienależyte wykonywanie władzy rodzicielskiej należy rozumieć zarówno zawinione, jak i niezawinione niewłaściwe postępowanie rodziców (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1976 r., III CZP 46/75).

Ustawodawca nakazuje stosowanie ingerencji na podstawie art. 109 k.r.o. już wtedy, gdy dobro dziecka jest zagrożone. Sąd opiekuńczy działa bowiem profilaktycznie przez zapobieganie ujemnym skutkom niewłaściwego lub nieudolnego sprawowania władzy rodzicielskiej. Postępowanie w tym przedmiocie sąd może wszcząć z urzędu, co wynika z art. 570 k.p.c., co też Sąd uczynił w niniejszej sprawie.

Sąd Rejonowy podejmując decyzję o zmianie rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w Koszalinie w przedmiocie wykonywania władzy rodzicielskiej A. S. oraz W. S. (1) nad małoletnimi L. S. i W. S. (2) kierował się przede wszystkim dobrem dzieci.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach niniejszej sprawy, a w szczególności z opinii specjalistów (...) jednoznacznie wynika, że ojciec małoletnich jest osobą impulsywną, ma trudności w dostrzeganiu i rozumieniu potrzeb dzieci, postrzega je przez pryzmat swoich własnych oczekiwań. Włącza dzieci w konflikt pomiędzy rodzicami. Koncentruje się na kwestii talentu syna, w jego rozwoju w pozostałych obszarach nie jest zorientowany. Ma bardzo ubogą wiedzę na temat córki, nie podejmuje dążeń w celu zdobycia orientacji w jej ogólnej życiowej sytuacji. Jest bezkrytyczny w ocenie swoich postaw względem dzieci, nie potrafi przyjrzeć się sytuacji dzieci z ich perspektywy. Koncentruje się na własnych potrzebach, oczekiwaniach wynikających z własnego wychowania, kształcenia, cech osobowości. W. S. (1) podejmuje działania zmierzające do angażowania dzieci w konflikt pomiędzy rodzicami, podważa autorytet matki, buntuje dzieci przeciwko niej, tworzy koalicję przeciwko niej, co wynikało także z treści jego wypowiedzi w toku przesłuchania w sprawie. Ponadto dopuścił się dwukrotnie uprowadzenia syna, o czym była mowa powyżej, bez zgody i wiedzy A. S., osoby powołanej do opieki. W tym stanie rzeczy przyjąć należy, że jego predyspozycje do sprawowania opieki nad małoletnimi są ograniczone. Ponadto, podczas gdy małoletni W. S. (2) pozostawał pod jego opieką, dochodziło do szeregu nieprawidłowości w wykonywaniu władzy rodzicielskiej nad małoletnim. Z jednej strony ojciec małoletniego, jak twierdził, chce rozwijać talent syna, jednak z drugiej strony nie zapewnił mu edukacji muzycznej, kwestionując sposób kształcenia go w szkole muzycznej, nadmiernie eksploatował dziecko organizując mu znaczną ilość koncertów. Małoletni W. S. (2) nie tylko nie rozwijał się w zakresie wiedzy na etapie początkowych klas szkoły podstawowej jak i wiedzy ogólnokształcącej muzycznie. W. S. (1) miał własną wizję nauki syna i pozostawał obojętny na potrzeby syna w innym zakresie, jak choćby kontaktu z matką i siostrą, nawiązywania znajomości ze swoimi rówieśnikami. Ojciec małoletnich nie ma kontaktu ze szkołami, do których uczęszczają jego dzieci, nie interesuje się ich wynikami w nauce tłumacząc to negatywnym zachowaniem matki, co Sąd Rejonowy uznał za niewiarygodne. Zdaniem Sądu Rejonowego w tych okolicznościach konieczne jest zmiana orzeczenia Sądu Okręgowego w Koszalinie o ograniczeniu władzy rodzicielskiej W. S. (1) nad małoletnimi dziećmi. Bez

wątpienia małoletni W. S. (2) jest osobą utalentowaną muzycznie. Z jednej strony W. S. (1), jak twierdzi, chce, aby syn osiągał sukcesy w tym zakresie, a z drugiej strony podważa autorytet kształcących go nauczycieli, nie oddaje synowi fortepianu, przez co uniemożliwia mu dalszą naukę i ćwiczenia. Nie chce współpracować z matką dziecka, wspomóc jej finansowo lub w inny sposób, aby zapewnić prawidłowy rozwój dzieciom. Nadto nie interesuje się kształceniem córki. W trakcie przesłuchania podał jedynie, że córka gdy z nim zamieszka będzie grała na harfie. Zachowania W. S. (1) w tym zakresie są w ocenie Sądu Rejonowego wysoce nieprawidłowe i nieracjonalne, zaburzają stabilizację dzieci i ich poczucie bezpieczeństwa, które są niezbędne do ich prawidłowego rozwoju. Ojciec dzieci ma ograniczone predyspozycje do sprawowania opieki nad dziećmi. Stąd konieczna jest zmiana wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie w punkcie 2 i pozbawienie W. S. (1) możliwości podejmowania decyzji o wyborze szkoły i zawodu dzieci. W tym stanie rzeczy Sąd ograniczył uczestnikowi władzę rodzicielską nad małoletnimi dziećmi jedynie do współdecydowania o organizacji ich wypoczynku.

W toku postępowania Sąd ustalił, iż A. S. stara się zaspokajać potrzeby dzieci zarówno bytowe jak i emocjonalne. Zamieszkuje wraz z małoletnimi w małym, wynajętym mieszkaniu. Z opinii specjalistów z (...) wynika, że wykazuje dobrą znajomość właściwych postaw rodzicielskich, jest osobą zrównoważoną emocjonalnie, która zna i rozumie ogólne zasady współżycia społecznego. Potrafi zapewnić dzieciom stabilną sytuację pod względem warunków materialno-bytowych, troszczy się o zaspokojenie ich bieżących finansowych potrzeb. Dbą o ich zdrowie, edukację na miarę swoich możliwości wspiera i dąży do rozwoju talentu syna. Matka akceptuje dzieci, jest z nimi związana emocjonalnie, w relacji z nimi potrafi stworzyć klimat sprzyjający wymianie pozytywnych uczuć. Stara się zapewnić im stabilizację, poczucie bezpieczeństwa i warunki do prawidłowego rozwoju. Rozumie sytuacje dzieci będących uwikłanymi w konflikt pomiędzy rodzicami, na ogół ma wzgląd w ich potrzeby emocjonalne. Wymagania, które stawia dzieciom, stara się dostosować do ich indywidualnych możliwości. Zdaniem specjalistów z (...) matka posiada predyspozycje do sprawowania opieki nad małoletnimi, jednakże włącza je w konflikt pomiędzy rodzicami, co może negatywnie wpływać na relacje małoletnich z obojgiem opiekunów. Ujawnia tendencję do ograniczenia kontaktów dzieci z drugim rodzicem. W tym zakresie postawa matki wobec dzieci jest nieprawidłowa. Ponadto A. S. miała w przeszłości problemy z nadużywaniem alkoholu. W tych okolicznościach Sąd Rejonowy przyjął, iż zasadnie jest pozostawienie ograniczenia jej władzy rodzicielskiej poprzez ustanowienie nadzoru kuratora sądowego. Takie rozstrzygnięcie mieściło się już w punkcie 2 powołanego powyżej wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 4 listopada 2013 roku wydanego w sprawie o rozwód, jednakże Sąd ten nie skonkretyzował, jak często kurator sądowy ma składać sądowi sprawozdania, a zatem orzekł w tym zakresie. W tym miejscu podnieść należy, iż A. S. sama wniosła o utrzymanie wobec niej tego ograniczenia.

Sąd Okręgowy w Koszalinie w wyroku z dnia 4 listopada 2013 roku z sprawie o sygnaturze akt I 2C 71/13 ustalił miejsce pobytu dzieci przy matce. W ocenie Sądu Rejonowego, w świetle powyższych ustaleń, takie rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w Koszalinie nie wymaga zmiany. Matka małoletnich, w przeciwieństwie do ich ojca, którego predyspozycje do sprawowania opieki nad małoletnimi są ograniczone, posiada predyspozycje do sprawowania opieki nad nimi. Ze sprawozdań z wywiadów środowiskowych kuratora sądowego wynika, iż A. S. prawidłowo wykonuje władzę rodzicielską nad małoletnimi. W sytuacjach kryzysowych korzysta z pomocy instytucjonalnej. (...) działające na terenie Miasta i Gminy S. nie zgłaszały uwag do funkcjonowania rodziny. Matka małoletnich zapewnia dzieciom stabilizację zarówno pod względem mieszkaniowo – bytowym jak również emocjonalnym. Ponadto rozdzielenie rodzeństwa w ocenie Sądu Rejonowego nie byłoby zgodne z ich dobrem, bowiem pomimo działań podjętych przez ich ojca, dzieci są nadal związane ze sobą emocjonalnie. W tym stanie rzeczy Sąd orzekł jak w punkcie 1 postanowienia na podstawie art. 111 § 1 k.r.o. a contrario, 109 § 1 i 2 punkt 3 k.r.o. oraz art. 107 § 1 i 2 k.r.o.

Z uwagi na powyżej przedstawione ustalenia Sąd Rejonowy oddalił wniosek A. S. w pozostałej części.

Zdaniem Sądu Rejonowego wniosek W. S. (1) o pozbawienie A. S. władzy rodzicielskiej nad małoletnimi L. S. oraz W. S. (2) oraz ustalenie ich miejsca pobytu przy ojcu nie może się ostać. W toku postępowania W. S. (1) nie wykazał, aby sposób wykonywania władzy rodzicielskiej nad małoletnimi przez ich matkę był nieprawidłowy. A. S. zapewnia dzieciom stabilizację zarówno pod względem mieszkaniowo – bytowym jak również emocjonalnym. Małoletni są z nią związani emocjonalnie. Matka małoletnich posiada predyspozycje do sprawowania opieki nad dziećmi. Jest osobą

zrównoważoną. Głównym argumentem przedstawionym przez W. S. (1) była okoliczność, iż matka znęca się nad dziećmi, jest niezrównoważona emocjonalnie i uzależniona od alkoholu, jednakże podniesione przez niego zarzuty nie zostały udowodnione. A. S., czemu nie zaprzeczała, miała problemy z nadużywaniem alkoholu w czasie trwania jej związku małżeńskiego z ojcem małoletnich, jednak obecnie nikt tej okoliczności nie potwierdził. (...) działające w S. oraz kurator sądowy nie uzyskał informacji, aby matka małoletnich obecnie spożywała alkohol. Ponadto W. S. (1) złożył zawiadomienie o popełnieniu dwóch przestępstw przez A. S., a mianowicie polegającego na psychicznym i fizycznym znęcaniu się nad W. S. (2) i L. S. oraz narażeniu małoletnich na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu przez osobę, na której ciąży obowiązek opieki nad małoletnimi. Postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2014 roku postępowanie prowadzone w stosunku do obu zarzuczanych jej czynów zostało umorzone z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie ich popełnienia. Sąd Rejonowy zwrócił się z drodze pomocy sądowej do właściwego Sądu na terenie Niemiec o przeprowadzenie wywiadu środowiskowego. Z wywiadu tego wynika, iż W. S. (1) przeprowadza remont wynajmowanego domku, tak aby mogły zamieszkać w nim dzieci, jednak sama ta okoliczność nie może uzasadniać przekazania dzieci pod jego opiekę zwłaszcza w sytuacji, gdy z opinii specjalistów z (...) wynika, iż jego predyspozycje do sprawowania opieki nad małoletnimi są ograniczone. W ocenie Sądu Rejonowego jego dotychczasowe postępowanie nie daje gwarancji zapewnienia dzieciom stabilizacji emocjonalnej i bytowej. W toku postępowania uczestnik zmienił miejsce zamieszkania na terenie B.. Ponadto sam wskazywał także adres zamieszkania jego ojca w W. jako miejsce gdzie przebywa. Małoletnie dzieci powinny mieć poczucie stabilizacji także w odniesieniu do miejsca swojego zamieszkania. Ponadto W. S. (1) podważa kompetencje wychowawcze matki dzieci, sugeruje dzieciom, aby nie wykonywały jej poleceń, jest osobą impulsywną. Nie interesuje go nauka dzieci, ich osiągnięcia w szkole, a zwłaszcza córki. Koncentruje swoją uwagę na małoletnim W. S. (2) i talencie muzycznych, jego osiągnięciach w tym zakresie, lecz wyłącznie w czasie, kiedy syn był pod jego opieką. Podważa autorytet nauczycieli. W tym stanie rzeczy wniosek W. S. (1), jako niezasadny, został oddalony w punkcie 3 postanowienia.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. zgodnie z którym jeżeli interesy uczestników są sprzeczne, sąd może włożyć na uczestnika, którego wnioski zostały oddalone lub odrzucone, obowiązek zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez innego uczestnika. Przepis powyższy stosuje się odpowiednio, jeżeli uczestnik postępowania niesumiennie lub oczywiście niewłaściwie. Ponadto podstawą wyliczenia wynagrodzenia pełnomocnika uczestnika był § 7 ustęp 1 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów niepłatnej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461) obowiązującego w dniu złożenia wniosków przez A. S. i W. S. (1) oraz wszczęcia z urzędu postępowania w sprawie.

Biorąc pod uwagę sytuację majątkową i zarobkową W. S. (1) Sąd Rejonowy nie znalazł podstaw do zwolnienia go od ponoszenia kosztów sądowych, bowiem uczestnik prowadzi na terenie Niemiec działalność gospodarczą i uzyskuje z niej stałe dochody, a zatem jest w stanie zwrócić Skarbowi Państwa wydatki poniesione w toku postępowania i dlatego na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych postanowił o ich uiszczeniu w punkcie 5 orzeczenia.